

A man with short, light-colored hair, wearing a tan suit jacket, a dark blue shirt, and a red tie, is holding a gold medal in a red case. The background shows a wall with posters, including one with the text "Kuvassa" and "yile mies".

FILMAAJA 3/2016

KULTAA SUOMEEN UNICASTA

RINTAMALOTTA

Kultainen Unicapalkinto Keijo Skipparille, sivu 6

Liiton koulutustilaisuus Lahdessa, sivu 12-13

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Romanian Unica	4-5
Kultainen Unca-mitali Keijo Skipparille	6
Armeijasta elokuvan tekijäksi	7-9
Marko Hietapakalle Unica-mitali	10-11
Liiton koulutustilaisuus Lahdessa	12-13
Turun Elokuvaajat	14-15
Yhteystiedot	16

FILMAAJA

FILMI- JA VIDEOKUVAUKSEN ERIKOISLEHTI 3/2016

JULKAISIJA:

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry
Film- och Videoamatörförbundet ry (FVL)

TOIMITUS:

Pentti Kemppinen
Keijo Skippari

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

KANNEN KUVA:

Jari Kangas

TAITTO:

Keijo Skippari/Lahden Videokuvaajat

Hyvät harraste-elokuvaajat!

Lahden Videokuvaajien Keijo Skippari osallistui ensimmäistä kertaa kansainvälisen harraste-elokuvaajien liiton Unican festivaaleille ja tuloksena oli heti kultamitali.

Unican 78. filmifestivaaleille osallistui 23 maata, 22 Euroopasta ja lisäksi Etelä-Korea. Pääsarjassa esitettiin viikon aikana 96 elokuvaa ja tässä joukossa kultamitali on merkittävä saavutus. Edellisiä suomalaisia kultamitalin voittajia ovat olleet Heikki Kalima 1979 elokuvalla Kiltin pojan portaat ja Juhani Paatela 1956 dokumenttielokuvalla Wings and Rings. Tämä on osoitus, että dokumenttielokuvaakin voi menestyä näytelmäelokuvien joukossa, jos se on oikein rakennettu ja sillä on jokin sanoma.

Minuuttisarjaan osallistunut Hamid Al-Sammarraeen elokuva Toivo pääsi alkukarsinnasta jatkoon, mutta putosi ensimmäisessä yleisöäänestyksessä. Jatkoon pääsy tulos merkitsee sitä, että ensi vuonna voimme lähettää kaksi minuuttisarjan elokuvaa.

Tänä vuonna festivaali pidettiin Romanian Suceavassa 19-26.8. Lähellä Karpaattien vuoristoa sijaitseva Suceava on historiallisesti mielenkiintoinen, mutta kulkuyhteydet sinne olivat hankalat.

Onnittelut Helsingin filmi- ja videokuvaajien Markku Hietapakalle. Hänelle on myönnetty tämän vuoden Unica- mitali.

Festivaalin yhteydessä järjestetään myös yleiskokous, joka usein on meilläkin Suomessa järjestettävän tilinpäätöskokouksen kaltainen; tuloslaskelma, tase, raportit eri toiminnoista ym. Tietyin välein siellä valitaan myös Unica -komitean uusia jäseniä. Unica -komitea uusiutui vuosi sitten Pietarissa, joten tällaista valintaa ei nyt ollut. Kokouksessa päätetään lisäksi uusista festivaalinjärjestäjistä. Ensi vuonna festivaali järjestetään Dortmundissa Saksassa ja seuraavana vuonna Tsekissä.

Tänä vuonna olivat esillä muutokset Unican sääntöihin. Monet uusista säännöistä olivat luonteeltaan teknisiä, kuten faxia ei enää voi käyttää tiedotuksessa, filmien mediasäännöt jne. Merkittävää oli, että tuomariston jäsenmäärä pudotettiin seitsemästä viiteen ja äänestyksissä tarvitaan aina 3-2 enemmistö ja kultamitalin kohdalla 4-1.

Kaikkein vaikein asia tuntuu oleva sarjajako, miten filmikoululaiset ja nuoret ammattilaiset ovat mukana. Tavallisten harrastajien kohdalla asia oli selvä. Koko Unica on lähtenyt liikkeelle puhtaasti harrastajapohjalta. Filmikoululaiset ja nuoret ammattilaiset ovat olleet mukana vasta viime vuosina. Joitain koeäänestyksiä pidettiin, mihin suuntaan toivotaan mentävän, mutta muuten asia jäi komitean valmisteltavaksi.

Pentti Kemppinen
puheenjohtaja

ROMANIAN UNICA FESTIVAALEILTA KULTAA SUOMEEN

Monipuolinen filmikattaus ihmiselon eettisistä kysymyksistä

Teksti ja kuvat: Hilikka Kempainen

Romanian Suceavassa, lähellä Ukrainan rajaa vietettiin elo-syyskuun vaihteessa harraste-elokuvaajien vuosijuhlaa, järjestyksessään jo 78. Unica-festivaaleilla. Suomeen tuli peräti 37 vuoden tauon jälkeen kultamitali Keijo Skipparin erinomaiselle dokumenttifilmille 'Rintamallota'. Joka vuosi festivaaleilla nousee esiin muutama aihe. Tänä vuonna filmeissä pohdittiin eettisiä kysymyksiä ihmissuhteissa, sodan ja rauhan oloissa ja sivuttiin myös uskonnollisia teemoja.

Unica-festivaalin järjestäminen kotiseudulla Romaniassa on ollut filmiharrastajan ja aktiivisen Unica-festivaalien vaikuttajan Emil Mateiasin lähes elämänmittainen haave.

Jokaisen ison tapahtuman taustalla on paljon vapaaehtoistyötä, niin myös täällä Bukovinan maakunnan pääkaupungissa Suceavassa, missä on 300 000 asukasta.

Vireän kaupungin elokuvateatteri tarjosi modernit puitteet ja iltaisin saattoi nauttia eteläeurooppalaistyylisestä tunnelmasta ulkoilmaravintoloissa ja seurata perheiden seurustelua ja lasten leikkejä keskusaukiolla.

Retkillä tutustuttiin Unescon maailmanperintökohteiksi luokiteltuihin kuvakirkkoihin ja luostareihin. Nämä Moldovian kuninkaskunnan kukoistuskaudella 1400- ja 1500-luvun vaihteessa rakennetut ortodoksiset luostarikirkot ovat siitä erityisiä, että myös niiden ulkoseinät ovat kokonaan täynnä freskoja: Raamatun kertomuksia, pyhimyksenkuvia ja myös kuvia ajankohdan taisteluista turkkilaisia Ottomaanien armeijoita vastaan.

Voronetin luostarikirkon siniselle pohjatulle maalatut kuvat ovat erityisen vaikuttavia. Karpaattien vuoriston näkymät avautuivat retkibussin ikkunoista.

Suceava linnoitukselta) Suceavan silhuetti linnoitukselta, missä Unican avajaiset pidettiin. Linnoitus on perustettu v. 1390.

Romanialaista runsasta kulinarismia oli tarjolla myös retki-illallisella. Pöytäseurana hollantilaisia Unica-ystäviä.

Retkipäivänä nähtiin Voronetin kuvakirkko, Unescon maailmanperintökohte

Nuorten oma workshop

Suomesta osallistui myös kolme 18-19-vuotiasta Unica-festivaalin ns. Jeunesse-workshopiin, jossa toistakymmentä nuorta valmisti ohjattuina ryhminä lyhytfilmejä eri aiheista. Suomalaisnuoret tekivät kielitaidollaan ja aktiivisuudellaan hyvän vaikutelman festivaalin konkareihin. Koko ryhmä teki hyvää työtä ja seuraavan festivaalin suunnittelijat olivat vakuuttuneita, että Jeunesse-ohjelma järjestetään jatkossakin.

Elokuvasatoa

Festivaaleille osallistui vajaa 200 unicalaista eri Euroopan maista. Viikon aikana esitettiin yhteensä 115 elokuvaa 23 maasta, viimeisenä päivänä vielä Minuutti-cupissa 26 filmiä.

Pääsarjassa Suomesta oli mukana kolme elokuvaa, nuoren Ossi Kallion 'Decadent', Aatos Suomilammin 'Täydellinen rikos' ja Keijo Skipparin 'Rintamalotta'. Nuorten ammattilaisten sarjassa esitettiin Sakari Mäkelän 'Life'. Myös Minuutti-Cupissa suomalainen Hamid Al-Sammarraeen 'Toivo on herännyt' pääsi 26 filmin joukosta 16 loppukilpailijan joukkoon.

Mobilisuhteita ja eettisiä kysymyksiä

Kroatian Judita Gamulinin elokuvassa Flowers (Kukat) tarkasteltiin, miten kohtaamme vakavasti sairastuneen perheenjäsenen. Filmi sai kultaa nuorten ammattilaisten sarjassa.

Mobiilitekniikan ja kännyköiden vaikutusta ihmissuhteisiin kuvattiin sekä vakavalla että humoristisella otteella. Yleisen sarjan toisen kultamitalin sai tsekkiläisen Patrik Ulrichin elokuva 'My dears', 'Kalleimpani', jossa perheenisä kännykällä sopien kerää lapsensa vaimon ja ex-vaimojen luota autoon matkalle isovanhempien luo. Joka kohtaamisessa isä kaivaa lompasta setelin ..

Ajankohtaista, ulkonäköön tai kulttuurisen taustaan perustuvan erilaisuuden vaikutusta kuvattiin sekä lapsiin että aikuisiin liittyen. Nuorten sarjassa toisen kultamitalin sai virolaisen Maria Reinupin 'Mai', jossa nuori nainen auttaa sairasta huumenuorta, mutta muut matkustajat eivät liikahtakaan.

Ukrainalaisissa, mutta myös muissa elokuvissa, käsiteltiin hyvän ja pahan taistelua, sodasta palanneen painiskelua muistikuvien kanssa tai kysyttiin, 'mistä tulevat nämä oudot mustat linnut taivaallemme'.

Uskontoon liittyviä teemoja sivuttiin ihmisen suhteessa luontoon, lähimmäisiin tai kulttuuriseen taustaan. Sympaattisia ja hauskoja elokuvia, joissa lapset olivat keskeisessä osassa, oli useita. Vaativa lapsinäyttelijöiden ohjaaminen onnistuu hyvin myös harraste-elokuvaajilta!

Suomalaisnuoret pitivät festivaalia hienona kokemuksena. Ossi Kallio keskellä.

Festivaali on mainio koulutustilaisuus

Yli sadan elokuvan katseleminen viikon aikana on sekä nautinto että työrupeama, mutta kuuntelemalla juryn kommentit jokaisesta elokuvasta, oppii elokuvan käsikirjoituksesta, kuvauksesta, ohjauksesta, näyttelijätyöstä, musiikista ym. todella paljon. Viikon virkistys ja hauskuus puolestaan on keskustelu filmeistä ja muusta elämänmenosta eri maista tulevien uusien ja vanhojen ystävien kanssa. Festivaalin tunnelma on joka vuosi rento, kuin yhtä perhettä. Lisäantimena ovat retket ja tutustumisen paikallisiin ihmisiin - käy myös antoisasta lomaviikosta, joka irrottaa rutiineista!

Hilkka Kempainen tekemässä muistiinpanoja

Keijo Skipparin dokumenttielokuva Rintamalotta palkittiin kultamitalilla

Teksti: Pentti Kempainen

Kuvat: Jari Kangas

Keijo Skippari osallistui ensimmäistä kertaa kansainvälisen harraste-elokuvaajien liiton Unican festivaaleille ja tuloksena oli heti kultamitali.

Unican 78. filmifestivaaleille osallistui 23 maata, 22 Euroopasta ja lisäksi Etelä-Korea. Pääsarjassa esitettiin viikon aikana 96 elokuvaa ja tässä joukossa kultamitali on merkittävä saavutus. Edellisen kerran Suomeen on saatu kultaa 37. vuotta sitten, silloin kultamitalin sai Heikki Kalima elokuvalla Kiltin pojan portaat. Lisäksi vuonna 1956 kultamitalin sai Juhani Paatela dokumenttielokuvalla Wings and Rings.

Tuomaristo kiitti Keijo Skipparin Rintamalotan hyvää ja elävää rakennetta ja erinomaista taustatyötä. Filmin päähenkilö on lahtelainen Elsa Vanhala, nyt jo edesmennyt. Kultamitali kunniakirjoineen luovutettiin Keijo Skipparille Lahden Videokuvaajat ry:n kuukausikokouksessa maanantaina 5.9. klo 18 Kino Iiriksessä.

Kansainvälinen Unica-festivaali pidetään vuosittain eri maissa, useimmiten Euroopassa, mutta joitakin vuosia sitten myös Tuniassiassa ja Etelä-Koreassa. Tänä vuonna festivaali pidettiin Romanian Suceavassa 19-26.8. Festivaalin yleisö, parisataa henkeä eri maista ja myös festivaalipaikkakunnalta, katseli kaikki filmit. Tuomaristoon kuului seitsemän kokenutta elokuvan tekijää, alan opettajaa tai kriitikkoa eri maista.

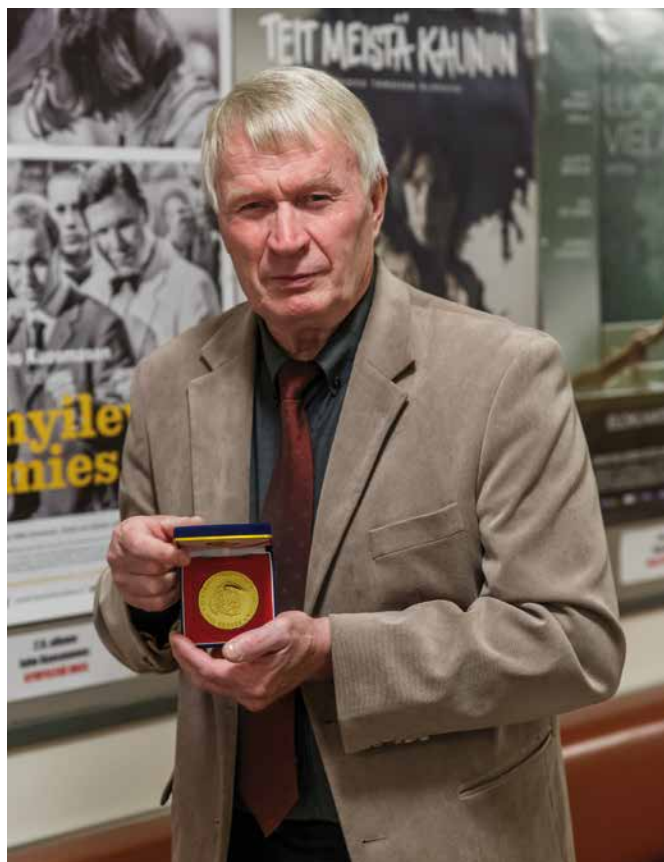
Tuomariston kommentoissa kiitettiin Rintamalotta -filmin haastateltavan, 'hienon vanhan rouvan' elävää ja selkeää kerrontaa, jonka kanssa vuorottelivat vaikuttavat arkistofilmit talvi- ja jatkosodan olosuhteista, lottien moninaisista tehtävistä ja päähenkilön omat valokuvat ja muistiinpanot sotavuosilta. "Dramaattisen sodan taustaa vasten seurattiin nuoren naisen inhimillistä tarinaa. Siksi on tärkeä tallentaa näitä dokumentteja", tiivistyi yksi tuomareista. Lopuksi yksi tuomareista säväytti toteamalla: **"Ja muistakaa, että tämä pieni kansakunta voitti Stalinin!"**

Suomella vahva ohjelma

Suomen ohjelmaa kiitettiin kokonaisuutena vahvaksi, vaikka muita mitaloja tai kunniakirjoja ei tällä kertaa tullutkaan. Aatos Suomalainen "Täydellinen rikos" sai yleisössä naurunpyrskähdyksiä ja Sakari Mäkelän "Life" pidettiin kauniina elämän metaforana. Ossi Kallion Decadent-filmin aiheenvalintaa ihmiskunnan tuhosta pidettiin kovana aiheena nuorelle, kuvaus hyvää, mutta päähenkilön olemus ei vastannut katastrofitunnelmaa.

Minuuttielokuvien sarjassa Hamid Al-Sammarreen filmi pääsi lopputilipailuun varmistaa sen, että Suomi voi ensi vuonna lähettää kaksi minuuttielokuvaa Unica-festivaalille.

Suomesta osallistui myös kolme 18-19-vuotiasta nuorta Unica-festivaalin ns. Jeunesse-workshopiin, jossa toistakymmentä nuorta valmisti ohjattuina ryhminä lyhytfilmejä eri aiheista.

Kallisarvoinen mitali esillä Kino Iiriksen aulassa.

Pentti Kempainen luovutti Keijolle mitalin ja kunniakirjan

Pirkko Lauttamus ojensi Lahden Videokuvaajien kukat.

Hennala on merkinnyt minulle paljon. Olen tullut sinne vuonna 1973 Talousaliupseerikouluun kouluttajaksi ja jäin eläkkeelle vuoden 1998 lopulla Hämeen Rykmentin koulutustoimistosta.

Viimeinen palvelukseni Hämeen Rykmentille oli joukko-osaston valtavan kuva- ja videomateriaalin digitointi vuonna 2013-2014 ennen rykmentin lakkauttamista 31.12.2014. Tuosta materiaalista ja haastatteluista valmistui Hennala muistoissani dokumentti, jonka on Kino liriksessä nähnyt jo 900 Lahtelaista.

Lahden Videokuvaajiin

Eläkkeellä meni ensimmäiset vuodet opitellessani leikkaamaan videoita Sony Vegas 4.0 versiolla. Ohjelman käyttö alkoi sujua hyvin nopeasti, sillä olin Hennalassa käyttänyt jo tietokonepohjaista Video Machine-merkkistä editointiohjelmaa, joka ohjasi betacamnauhureita. Muuten idea leikkaamisesta oli hyvin saman kaltainen. Lahden Videokuvaajiin silloinen puheenjohtaja Risto Koivistoinen pyysi minua pitämään syksyllä 2003 yhdistyksen jäsenistölle koulutusta Vegasin käytöstä. Liityin samantien Videokuvaajiin, missä toimin puheenjohtajana vuosina 2004-2008. Olen edelleen mukana yhdistyksen toiminnassa. Meitä on jo yli 80 ja toiminta on vilkkaampaa, kuin koskaan. Studiotilat toimivat Tammissalin yhteydessä ja alan opiskelijat voivat tulla työpaikkaharjoitteluun Videokuvaajiin.

Dokumentin teko mielipuhaa

Tein 2000-luvun vaihteessa Ilomantsin taisteluista Taistelijan talolle dokumenttielokuvan "Isänmaa Suomi" Sitä on näytetty erilaisille vierailijaryhmille näihin päiviin asti. Siitä oikeastaan sain lisää virtaa alkaa tehdä erilaisista aiheista dokumentteja.

Yhdessä vaiheessa ohjelmassa oli useita runoja, joita tein yhteistoiminnassa Päijät-Hämeen lausujien kanssa. Laitoin niitä myös kilpailuihin, joissa tuli myös menestystä.

Yksi mielestäni parhaimmista oivalluksista oli se, kun tein Mal-lasjuoman tehtaan piipun purkamisesta lyhytelokuvan, jossa piippu miettii tulevaa kohtaloaan purkamisen aikana. Kertojana toimii entinen työkaverini Ossi Hintikka.

Elokuva sai vuonna 2011 Lahdessa järjestetyissä SM-kilpailuissa dokumenttisarjassa hopeaa.

Tipalan koulun 100-vuotisjuhliin tekemäni dokumentti vuonna 2009 oli pitkän suunnittelun tulos. Seurasin koulun arkipäivää yli vuoden ajan. Dokumentin kuvausmateriaalia kertyi kaikkiaan 40 tuntia. Koulun juhlasalissa elokuvan näki 100 oppilasta ja saman verran juhluvieraita. Elokuva näytettiin kahdelta videotykiltä yhtäaikaan salin muodon takia. Dokumentti lienee vielä tänäkin päivänä ainoa lahtelaisesta koulusta tehty elokuva.

Lahden 100-vuotisjuhlassa satamassa haastattelua tekemässä

Dokumenttielokuva pikavauhdilla

Viimeisin elokuvani kertoo lahtelaisesta lotasta Elsa Vanhalasta, joka kuoli 29.1.2016 Lahdessa. Olin tutustunut Elsaan jo 1980-luvulla Hennalassa ja kävin tekemässä Elsan kotona haastattelun vuonna 2006 Lottamuseolle lähettämistä varten. Elsan kuolema sai minut päättämään, että teen hallussani olevasta materiaalista lyhyen dokumentin helmikuun lopulla. Kino liriksessä järjestävään Lahti-filmit iltaan, missä esitettiin Lahti aiheisia lyhytelokuvia, joita saimme mm. Kavilta käyttööme.

Rintamalotta esitettiin näytöksen viimeisenä elokuvana ja elokuvan loputtua huomasin, että suurimmalla osalla täysinäistä salia oli silmäkulmissa kyyneleitä. Silloin ajattelin, että ehkä siinä on ainesta laittaa se SM-kisoihin.

Eldankajärven ”Lotta Lunkreeni”.

Lyhyeen dokumenttiin mahtuu useita tapahtumia. Tarina kertoo, että rykmentin komentajalta, missä silloinen Elsa Lampi toimi, oli valistusupseerille tullut käsky, tehdä lauluja, mitkä poistavat miehistön koti-ikävä. Vuosien mittaan Elsa-rouvalle selvisi, että hän oli sodan ajan Eldankajärven jää -iskelmän Lotta Lunkreeni. Hänen tyttönimensä Lampi ei sopinut sanoittaja Erkki Tiesmaan riimitykseen. Kanttiinissa hänet tunnettiin nimellä Lotta Karoliina, jolla nimellä hän sai myös kenttäpostia. Elokuvan taustamusiikkina soivat muutkin 1940-luvulta tutuksi tulleet sävelet.

Sota yhdisti kansan

Elsa Vanhalalla oli selkeä näkemys siitä, minkälainen henki kansakunnalla oli sotavuosien aikana. ”Minusta tuntui, että Suomen kansa oli siihen aikaan niin yksimielistä, että jokainen, joka kynelle kykeni, yritti tehdä parhaansa tämän isänmaan hyväksi. Ja vaikkakaan sitä monta kertaa ajatteli, että tämä on niin pieni osa, mitä minä teen, mutta ehkä siinä sitten jotain hyvääkin oli, toteaa Elsa Vanhala dokumentissa.

Lottien toimet Uhtualla ja eturintamalla eivät olleet lomailua ja sotapoikien kanssa jutustelua, vaan aseiden melskeessä rohkeutta vaativaa työtä. Elsa Vanhala on todennutkin lähteneensä mukaan sisartensa esimerkkejä noudattaen. Lottana toimiminen merkitsi nuorelle ihmiselle myös työtä, ruokaa ja asuntoa toki pahimmillaan taistelujen keskellä.

Yllätysoitto Romaniasta

Rintamalotta voitti Lahdessa pidetyn dokumenttisarjan ja liitto valitsi sen edustamaan Suomea Romaniassa elokuussa pidettyihin Unica 2016 kilpailuihin.

Englannissa asuvat veljentyttöni Sini Savilaakso ja Suvi Allan, sekä Suvin englantilainen aviomies Mark tekivät elokuvaan englanninkielisen käännöksen, joka onnistui erinomaisesti. En odottanut elokuvalla menestystä, sillä harvoin dokumentit ovat pärjänneet kilpailussa.

Niinpä koin suuren yllätyksen, kun Pentti Kemppinen soitti Romaniasta ja ilmoitti Rintamalotan saaneen kultamitalin. Harraste-elokuvaajalle se on Oscar-palkintoon verrattava saavutus, joten pitää olla tyytyväinen omaan osaamiseen.

Rintamalotan päähenkilö Elsa Vanhala oikealla, vierellä veljentytär, elokuvaohjaaja Marja Lampi. Takana Kaakonkulman lottaperinneyhdistyksen pj Terttu Ravi. Rintamalotta esitettiin Miehikkälän Salpamuseolla 23.10.2016.

Elsa Vanhalan tytär Helena Meklin Elsa-äidin haudalla lokakuussa 2016.

Teimme Helenan kanssa lyhyen Prologin dokumentin alkuun. Uudistettu Rintamalotta esitettiin ensimmäistä kertaa Miehikkälän Salpamuseolla 23.10.2016 pidetyssä Ihmisiä Sodassa-sarjan tilaisuudessa, jossa olin paikalla kertomassa elokuvan teosta. Mukana oli museon edustaja Armi Oinonen, sekä Kaakonkulman lottaperinneyhdistyksen puheenjohtaja Terttu Ravi, jotka kertoivat yleisölle taustatietoa Elsasta.

Markku Hietapakalle Unica-mitali

Markku Hietapakka on palkittu Unican kultaisella mitalilla suomalaisen harraste-elokuvauksen hyväksi tehdystä ansiokkaasta työstä. Mitali luovutettiin Markulle Helsingin Videokuvaajien syyskuun jäsenillassa. Markun elokuvaharrastus alkoi jo 1970-luvulla. 2000-luvulla hänen ohjaamiaan elokuvia on valmistunut kuusi kappaletta, viimeisin viime vuodelta.

Markun mietteitä vuodelta 2011

MISTÄ FILMIHARRASTUKSESI SAI ALKUNSA?

Olen kotoisin Keski-Pohjanmaalta Lestijärvi-nimisestä kylästä. Meillä oli siellä kahvila, jota äiti hoiti joskus 60-luvulla. Silloinen Coca-Colan pullottaja tarjosi mahdollisuutta: kerää tietty määrä korkin alla olevia tarroja, niin saat kinokameran ilmaiseksi. Siihen aikaan äiti aina aukoi pullot valmiiksi asiakkaalle ja kaatoi juoman lasiin.

Täten saimme helposti kerättyä vaadittavat tarrat ja eipä aikaa-kaan kun kamera saapui. Kamera oli simppele ja yleensä kaikki (mustavalkoiset) kuvat onnistuivat vaivatta, jollei sormi ollut edessä eikä kuvannut suoraan aurinkoa kohti. Kahvilaan tuli myös paljon sarjakuvalehtiä, joita tuli luettua heti kun kynnelle kykeni. Varmaan kaikki nämä yhdessä sekä television tulo nuoruusiässäni innoitti liikkuvaan kuvaan.

Ensimmäisen kaitafilmi-kameran ostin keväällä 1977. Se oli muistaakseni Canon 512 Myös se oli 'idioottivarma' ja kuvasin ensimmäiset otokset vaimon vierailusta Korkeasaaren eläintarhaan. Oli se hienoa katsoa onnistunutta tulosta.

Niinpä liityin myös Helsingin kaitaelokuvaajiin ja tapasin ensikertaa mm. Mauri Kaliman. Tuskin uskalsin puhutella häntä ja ensimmäisen 'näytellyn' kaitafilmin esittäminen oli todella suuren ponnistuksen takana. Uskalsin kuitenkin sen esittää – no, kommentteja en paljon siitä saanut. Olivat varmaan kohteliaita yhdistyksessä.

MILLAISIA OLIVAT ENSIMMÄISTEN ELOKUVIEN AIHEET?

Jos perheen kuvaamista ei lasketa, ensimmäinen kaitaelokuvani taisi olla kertomus perheestä, jossa toinen nuorista lapsista on vanhemmilleen vihainen siitä, että kehitysmaissa lapset eivät saa tarpeeksi ruokaa. Elokuvasa äiti laittaa pöytään monenmoista ruokaa ja lapsilla on paljon nukkeja (Barbie) ja leluja. Tämä oli muistaakseni 1980-luvun alussa.

Elokuva oli mykkä ja siinä esiintyi vanhimman lapseni tarhatäti omien tyttölastensa kanssa. Tämän jälkeen kuvasin sekalaisia 'lyhäreitää' mm. meikkaamisesta ja rahasta meikkiteollisuuden takana. Sitä kuvasin mm. Töölössä Casanova-nimisessä parturikampaamossa. (Itse asiassa parturi oli sama, jota Spede käytti myöhemmin eräässä Turhapuro -elokuvassa.) Sitten ostin Bolex-äänikaitafilmi-kameran ja tein lisää elokuvia.

Osan Helsingin yhdistyksen jäsenet ovat varmaan nähneet silloin 80-luvulla. Nyt ajatellen ne olivat hyvin vaatimattomia tekeleitä, mutta osassa oli todella hyvä idea. Ajatella, että itse keksin ne. Suuritöisin ja vaikein oli kaitafilmi nimeltä 'Alahuoli', joka perustui Roald Dahlin samannimiseen novelliin. Se on varmaan puolen tunnin juttu. Tämän elokuvan jälkeen into tehdä lisää hiukan laski. Perhe kasvoi ja vei ajat työn kanssa. 90-luvulla yritin vielä tehdä videolla muutamaa elokuvaa, mutta laatu oli niin huono, että kamerajutut jäi moneksi vuodeksi.

MILLAISTA ELOKUVA-ALAN KOULUTUSTA OLET SAANUT JA MITEN INNOSTUIT VAATIVIMPIIN ELOKUVIIN?

70-luvun lopulla Anja Väänänen piti 'elokuvakoulua' Helsingin Kallion työväenopistossa. Olen Anjalle suuresti kiitollinen siitä, mitä nyt tiedän ja osaan elokuvauksesta. Kun en tehnyt elokuvia, niin lueskelin paljon ja luen edelleen. Satuini tutustumaan Reijo Mäen jännityskirjoihin ja jotenkin sain kimmokkeen tehdä elokuvan, joka pohjautui Reijo Mäen kirjaan 'Rahan kääntöpiiri'. Tein siitä 'käsiksen' ja aloin etsiskellä kuvausryhmää. Rahaa ei ollut, mutta olin Vantaan työväenopistossa tavannut Juhani Hartikaisen, joka tunsikin muutaman 'tekijän', joita voi kysellä. Niin päädyin Wanda Videonet ry:hyn. Tässä vaiheessa olin jo lopettanut jäsenyyteni Helsingin Filmi- ja Videokuvaajissa. Myöhemmin liityin kyllä takaisin yhdistykseen.

Kohtaus Aqualand elokuvasta

MITEN OLET PÄÄTNYNT NÄYTELMÄELOKUVIIN?

En tiedä miksi näytelmälliset elokuvat ovat aina kiehtoneet. Kai se, kun saa itse sanoa ja näyttelijä tottelee. Olisinkohan jäänyt jossain vaiheessa ilman sananvaltaa suuressa perheessäni...;) Tykkään kirjoittaa juttuja ja ohjata ne. Editointi ja kuvausten jälkeiset jutut ovat kuin tervanjuontia. Nyt minulla on Videone-tistä hyvä kuvaaja/editoija, Arttu Väisälä, mistä olen kiitollinen. Lisäksi minulle on muodostunut pieni kuvausryhmä: Arttu Väisälä, Harri Rönkkö ja Aku Vainikainen. Lisäksi olen tutustunut muutamaan musiikintekijään.

MINKÄLAISIA AIHEITA ON TULOSSA?

Uusin elokuvani 'Aqualand' valmistuu kevään 2011 aikana. Kuvasimme sen kesällä 2010 Lestijärvellä. Käytimme hyödyksi paikallisia oloja sekä ihmisiä. Päänäyttelijät sekä tekniikka olivat pääkaupunkiseudulta. Saimme kuvata paikallisessa vesitehtaassa, josta olen heille kiitoksen velkaa. Meille sattui todella upea kesä, oli valoa ja lämpöä. Kerran satoi, mutta kuvasimme just silloin sisällä. Elokuva kertoo mainostoimiston porukasta, joka saapuu Lestille vesitehtaalle tekemään vesipullomainosta. Copywriterina Helsingistä on nuorehko nainen ja tehtaan johtajana nuorehko mies. Tietäähän sen mitä siitä seuraa. Onhan siinä paljon... paljon muutakin, mutta katsokaa se sitten kun se on valmis!

MITÄ HALUAT ELOKUVILLA KERTOA?

Tekisi mieli sanoa: en mitään. Haluaisin kuitenkin vaikuttaa katsojan tunteisiin ja saada heidät hyvälle tuulelle. Minulla on joka kuvassa paljon tapahtumia omasta elämästäni tai jonkun läheisen elämästä. Pyrin jonkinlaiseen realismiin ja elämänohjeeseen. Elokuvani etenevät loogises

TÄRKEIMMÄT ELOKUVAT

Viimeisimmät dvd-elokuvat ovat 'Rahan kääntöpiiri' 2002, 'Nimeen rakkauden' 2006, 'Muisto vain jää' 2008, Aqualand 2011, Kuollut mies 2013, sekä uusin Aqualand-sovitus 2015.

Rahan kääntöpiiri kertoi nuoresta pankinjohtajasta, jonka luokse saapuu menneisyydestä vieras, joka tekee houkuttelevan tarjouksen. Likainen potti tarjoaa velkaiselle pankinjohtajalle uuden mahdollisuuden. Tarina siis myötäilee Mäen romaania. Olin tutustunut töissäni yhteen Vihdin teatterin harrastelijään ja teatterista löysin monta näyttelijää elokuvaan. Suhde kyseiseen teatteriinkin jatkuu yhä ja siksi sieltä on esiintyjä myös muissa elokuvissani.

Nimeen rakkauden kertoo naispoliisista, jolla on trauma menneisyydestään. Hänen miehensä saa surmansa kioskiryöstössä, juuri kun nuoremparin hedelmä odottaa tuloaan. Naisen palattua takaisin töihin hän kohtaa menneisyytensä ja löytää uuden, no, arvatkaapa minkä?

Muisto vain jää... kertoo miespapist, jolla on salainen rakastajatar. Siis miespappi vaimon ja rakastajattaren välissä... mutta mitä tuumaa elokuvan tekijäporukka, mihin kaikki johtaa...

Aqualand kertoo kaupunkilaisnaisen ja maalaisjohtajan kohtaamisesta, kaupunkimiljöön ja maaseudun erilaisuudesta jne. Kyseessä on draamakomedia, joka vaihtuu lopulta jännitys-elokuvaksi. Aqualand-sovitus on jonkinlainen jatko-osa Aqualandille.

Kuollut mies kertoo miehestä, joka julistetaan vahingossa kuolleeksi. Eläväksi saamisessa on monta mutkaa matkassa. Elokuva on dramaturgisesti täynnä käänteitä ja yllätyksiä loppuun asti. Kuollut mies on osallistunut Unica-festivaaliin, saavutus kunniakirja. Muut elokuvat eivät ole pituutensa takia voineet sinne osallistua

Käsikirjoitusoppia Kino Iiriksessä

Teksti: Kari Nuolinko, Keijo Skippari

Filmi- ja Videokuvaajien Liiton perinteinen koulutustilaisuus käsitteli käsikirjoituksen tekoa. Kouluttajana toimi näyttelijä- ja käsikirjoittaja Jarkko Mikkola, joka toimii myös Lahden kansanopiston elokuvaalinjalla opettajana. Tilaisuuteen oli tullut paikalle lähes 40 käsikirjoituksesta kiinnostunutta henkilöä saamaan oppia elokuvan käsikirjoituksen teosta. Toivottavasti koulutuksen anti näkyy tulevaisuudessa parempina elokuvina.

KÄSIKIRJOITUSFORMAATTI

Käytä vakioformaattia. Yksi A4-käsikirjoitussivu vastaa yhtä minuuttia valmista elokuvaa. Kirjasimena ammatillaiset käyttävät Courier fonttia, kirjasinkoko 12. Ellet ole lähettämässä käsikirjoitustasi elokuvayhtiöille, voit käyttää muitakin fontteja. LibreOffice -ohjelma on ilmaiseksi ladattavissa netistä. LibreOfficeen kannattaa asentaa movie.ott -niminen lisäohjelma, jolloin valmis käsikirjoituspohja saadaan näkyviin. Lisäohjelma ja Kari Nuolinkon tekemät muistiinpanot on ladattavissa Liiton sivuilta kohdassa koulutusmateriaali. Uutiset-sivulla on suora linkki koulutusmateriaali-välilehdelle.

Esimerkki käsikirjoitusformaattista: Käsikirjoitus:Levottomat

PROLOGI

1 INT. TUOMIOKIRKKO. TALVI 1

Näemme kirkon katto- ja lasimaalauksia; kauniisti kuvattuna ja leikattuna jaksona. Naisen kädet avaavat kirjekuoren.

2 INT. ARIN ASUNTO. KESä. -- YÖ 2

Näemme ARIn kasvot. Kuva laajenee: Ari makaa leveässä vuoteessaan valveilla alasti, selällään, kädet levällään, ilman peittoa. Asunto on siisti, niukasti kalustettu jugend-talon suuri-ikkunainen kaksio. Ikkuna on raollaan, ulkona puita joissa lehdet. Ari tuijottaa kattoon.

ARI (V.O.)

Joskus oli kivaa. Joskus oli vielä hausempaa. Toisinaan oli kertakaikkiaan aivan liian mukavaa.

Näemme, että viehättävä alaston NAINEN pukeutuu keskilattialla, katsomatta Ariin.

Puettuaan nainen laittaa sormuksen sormeensa.

NAINEN

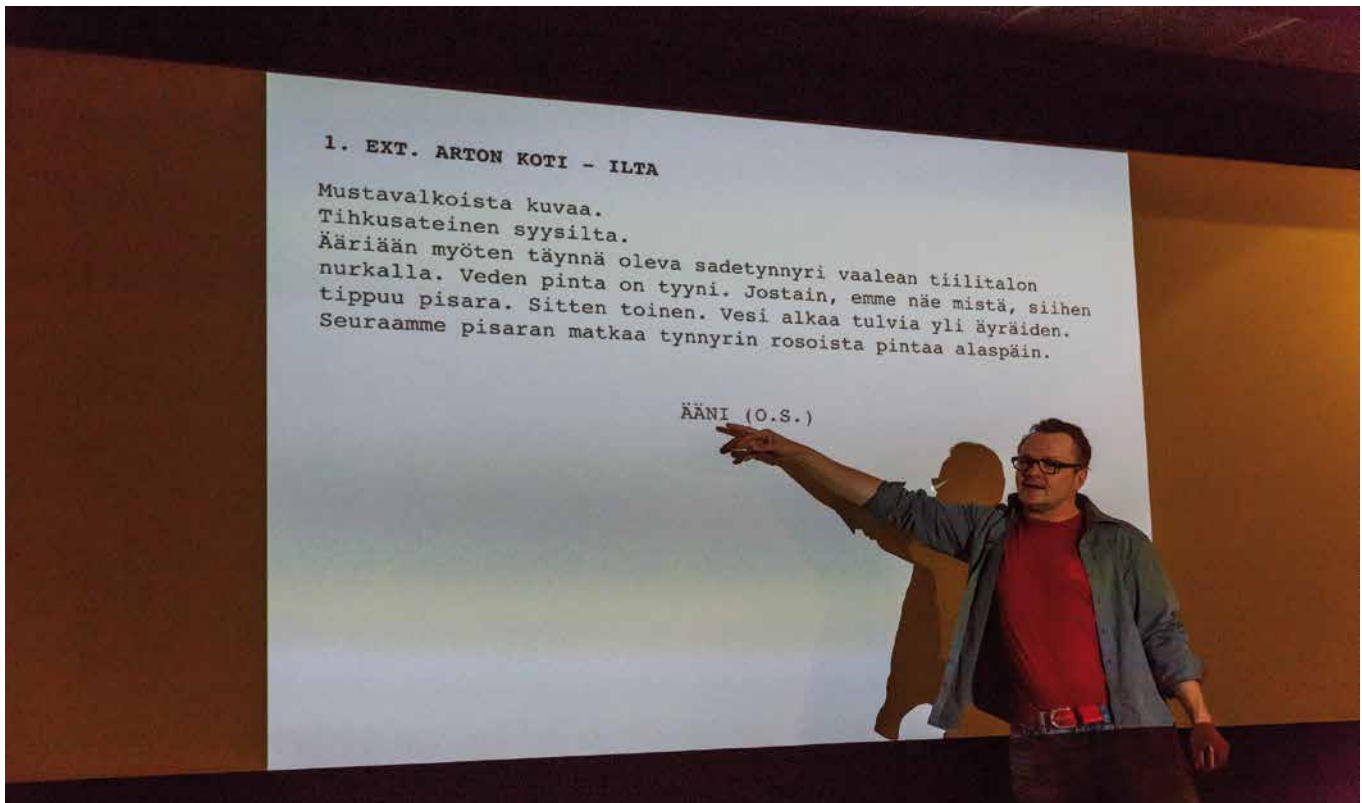
Moido.

Ari nyökkää naiselle. Nainen hymyilee anteeksipyytävästi ja koettaa keksiä jotain sanottavaa. Ei keksi, ja lähtee.

Ovi kolahtaa. Ari on yksin ja näyttää yhtäkkiä melko haavoittuvalta, tietämättä tarkasti mitä pitäisi tehdä.

Libre Officen saat ladattua oheisesta linkistä:
<https://fi.libreoffice.org/>

Kohtaukset alkavat kohtauksen järjestysnumerolla ja kohtausotsikolla, jossa kerrotaan tapahtumapaikka ja -aika. Ajaksi riittää yleensä "päivä" tai "yö", mutta myös muut määreet kuten "aamunkoitto" tai "iltahämärä" ovat mahdollisia. Tärkeää on, että siitä käy ilmi vallitseva valo. Jos kyseessä on sisäkuva, ensimmäiseksi sanaksi laitetaan "INT."

Ulkokuviissa kirjoitetaan "EXT."

Kohtausotsikon jälkeen tulee toiminnan kuvaus, josta käy ilmi, mitä henkilöt kohtauksessa tekevät. Myös miljöötä voi kuvata. Henkilöt kirjoitetaan ISOILLA KIRJAIMILLA, kun heidät mainitaan ensimmäisen kerran. Käsikirjoitus kirjoitetaan aina preesensissä, koska katsoja kokee tapahtumat aina nykyhetkessä.

Käsikirjoitukseen kirjoitetaan ne asiat, mitkä näkyvät ja kuuluvat katsojalle. Vuorosanat kirjoitetaan sisennettyinä, jotta näyttelijät löytävät ne nopeasti.

Säästeliäisyys on tärkeää niin repliikeissä kuin kohtauksissa -- et halua haaskata kallista, filmiä/aikaa mihinkään joutavaan. Viimeisiä käsikirjoitusversioita kirjoittaessasi sinun tulisi lähinnä vain karsia, karsia ja karsia. Jätä pois kaikki vuorosanat, jotka eivät ole välttämättömiä tarinan ymmärtämisen kannalta. Muuta vuorosanat toiminnaksi, eleiksi ja äännähdyksiksi aina kuin mahdollista. **Pidä muistissa "näytä, älä kerro" -sääntö.**

Lahden Videokuvaajien sihteeri Aatos Suomilammi osallistui myös koulutustilaisuuteen ja piti sitä tärkeänä kaikille elokuvan teosta kiinnostuneille. ***Oleellinen asia, mikä siellä tuli selväksi, oli se, että se tarina mikä kuvaruudulle ollaan tekemässä ei olekaan siinä, vaan se on elokuvaa katselevan ihmisen päässä, toteaa Aatos Suomilammi.***

Arja Savolainen oli myös sitä mieltä, että tarinaa kannattaa tiivistää, jotta se tulee mielenkiintoisemmaksi. Taitaa mennä kaikki aikaisemmat työt uusiksi, totesi Arja haastattelussa.

Koulutustilaisuudessa ruodittiin myös Keijo Skipparin tekemää käsikirjoitusta Hennalan sotavankileirin erästä kohtauksesta. Keskustelu oli vilkasta ja puheenvuoroista voi päätellä, että asian voi käsitellä monella tavalla. Tilaisuuden jälkeen selvisi, että Jarkko Mikkola lupautui tulemaan mukaan Lahden 100-vuotis dokumenttielokuvan työryhmään. Mikä helpotus ohjaajille.

Lappeenrannan Videokuvaajien Juha Huttunen on tekemässä pitkä elokuvaa, joka kertoo Täyhystysryhmästä. Elokuva perustuu Juhon isän Vilho Huttusen kokemuksiin. Jarkko Mikkola antoi Juhalle hyviä vinkkejä elokuvan käsikirjoituksen teossa.

Koulutustilaisuudessa kävi selväksi, että läpi käsikirjoituksen teossa tulevat yleisimmät virheet. Kun ohjelman teossa näkee riittävästi vaivaa käsikirjoituksen teossa, niin lopputuloksena on tiivis tuotos, jossa jokainen kuva on mietitty tarkkaan.

Aatos Suomilammi

TURUN ELOKUVAAJAT

Kuvaaja Rami Airola ja Niko Kostet haastattelevat Jeanne D'Trans -dokumentin esiintyjää.

Turun Elokuvaajat panostaa yhteistoimintaan

Teksti: Niko Kostet

Vuosien ajan kilpaileminen on ollut ykkösjuuttu, mutta nyt yhteisten ohjelmien tekeminen on saanut enemmän suosiota. Turun Elokuvaajien kuvausryhmät ovat tehneet dokumentteja, uutisjuuttuja, musavideoita ja kesäteatteritallenteita. Kaikkia näitä on tehty nimenomaan isommalla porukalla yhdessä.

Turkulainen-paikkalislehteen on tehty uutisjuuttuja. Työllisyyden Kuntakokeilulle tehtiin dokumentti Paluu Arkeen. On taltioitu monia paikallisia tapahtumia. Uusi dokumentti, Jeanne d' Trans, esitetään pian näytöksissä Turun lisäksi Helsingissä, Tampereella ja Oulussa.

Suomi 100 -juhlan merkeissä tehdään nettisarjaa "postapokalyptiseen" tulevaisuuteen sijoittuvasta Kalevalasta, jossa tutkaillaan, yritämmekö säilyttää kulttuurimme ja luontomme, vai kuljemmeko vähitellen kohti tuhoa.

Useimmissa projekteissa on ollut kuvaajia enemmän kuin yksi, jolloin haastatteluistakin saadaan samalla kertaa kuvattua useita eri kuvakokoja eri kuvakulmista. Kun paikalla on kaksi tai kolme kuvaajaa, joille on kerrottu mitä heidän halutaan kuvaavan, materiaali on tallennettu huomattavasti nopeammin ja kaikki oppivat lisää.

Kesäteatteritallennuksissa kameroiden määrä on ollut parhaimmillaan kymmenen, jolloin editoinnissa on paljon valinnanvaraa ja tallenteista saadaan mielenkiintoisempia katsottavia. Yhden kameran tallenteesta saa harvemmin kunnollista teatteriesitystä, vaikka kuvaaja olisi kuinka taitava.

Tässä kuvataan Lumottu Apina -bändin uusinta musavideota.

Kun yhteistoimintaa tehdään suunnitellusti, se mahdollistaa kaikenlaisien osaajien käyttämisen.

Kun useampi kuvaaja tallentaa samoja kohtauksia, pystytään isotkin virheet paikkaamaan, eikä tarvitse syrjiä ketään osaamattomuudesta.

Pitää aina muistaa myös sanonta: "Laitteet eivät tee miestä". Joissakin projekteissamme on tarkoituksella käytetty halvempaa kalustoa, jotta nähdään mitä niilläkin pystyy tekemään.

Esimerkiksi netistä löytyvässä Turkuseura-videossa kuvausvälineinä oli tavallinen, noin 150 euroa maksanut, pieni videokamera ja 90 euroa maksanut puhelin, sekä erillinen ääninauhuri, johon tallennettiin haastattelut.

Millä tahansa laitteistolla pystyy harjoittelemaan ohjelmien tekemistä. Turun Elokuvaajilla on ollut jo kahden vuoden ajan editointitiloja, jossa on laitteistoa kevyempää materiaalia varten ja kone, jolla pystyy editoimaan 4K-materiaaliakin.

Isommassa ja tehokkaammassa koneessa ei ole lainkaan kotelon sisällä olevia kovalevyjä vaan kaikki kovalevyt ovat kelkoissa, jolloin oman materiaalin voi tuoda levyllä tullessaan ja viedä mennessään. Näin kukaan ei voi vahingossa tuhota muiden materiaalia.

Myös omia ohjelmia voi käyttää koneessa. Kovalevyt saa ulos vipua vääntämällä. Materiaali voi olla sekä 2.5 tuuman levyllä että 3.5 tuuman levyllä. Yhteistoiminnasta ja yhteiskäytössä olevista laitteista on hyötyä kaikille.

Turun Elokuvaajat toivoisi jatkossa enemmän yhteistyötä myös eri puolilla Suomea toimivien yhdistysten välille.

Molemmissa kuvissa tallennetaan Kalevala-videon harjoitusta Vimman studiotalassa Turussa.

YHTEYSTIEDOT

Liitto toimii valtakunnallisena harraste-elokuvien edistäjänä. Tämän lisäksi liiton tehtäviin kuuluu yhteydenpito alan järjestöihin ja oppilaitoksiin sekä kansainvälisten yhteyksien luominen ja ylläpito. Tällä hetkellä paikallisyhdistyksiä on 15 ympäri Suomea seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Hyvinkää, Imatra, Joensuu, Keuruu, Kirkkonummi, Kouvola, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Mikkeli, Myllykoski, Rauma, Turku ja Äänekoski. Mikäli omalla paikkakunnallasi ei ole paikallista yhdistystä, Liiton jäseneksi voi myös liittyä ns. suorajäsenenä. Suorajäsenen jäsenmaksu v. 2016 on 25 euroa vuodessa.

Jäsenten osoitteen muutokset liittoon: sähköpostiosoitteella: pentti.kemppinen@kolumbus.fi

Jäsenyhdistysten yhteystiedot

Helsingin Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Paavo Tammi, puh. 041-510 1522,
Sähköposti: paavo.tammi@aalto.fi
Jäsenasiat Pentti Kemppinen, puh. 040-5554951.
Sähköposti: pentti.kemppinen@kolumbus.fi
Kotisivut www.fvl.fi/jasenyhdistykset/helsinki
Kokoukset kerran kuukaudessa Kampin palvelukeskuksessa Salomonkatu 21 B, 00100 Helsinki

Hyvinkään seudun elokuvaajat ry.

Pj. Tero Makkonen, puh. 040 5663969
Sähköposti tero.makkonen@hyvinkaa.fi
Postiosoite Hyvinkään seudun elokuvaajat ry,
Tero Makkonen, Villa Arttu, Kankurinkatu 4-6
O-rappu, 05800 Hyvinkää. Kokoonnumme vähintään kerran kuukaudessa tai harvemmin Kokoonnummispaikkana Villa Arttu. Seuraavan kerhoillan ajankohdan ja lisätietoa yhdistyksestämme löydät kotisivuiltamme www.fvl.fi/jasenyhdistykset/hyvinkaa.

IMATRA

Vuoksen Videokerho ry. Pj Risto Luukkonen, puh. 040-7774105, sähköposti: risto.luukkonen@pp1.inet.fi
Sihteeri Eija Purho, puh. 050-3866967 sähköposti: eija.purho@pp.inet.fi
Kerhoillat Sarakuja 3:n kerhohuoneessa kerran kuukaudessa klo 18,00. Viikon kerhopäivä ja aiheet ilmoitetaan nettisivuilla ja jäsenille sähköpostilla.

Joensuun Elokuvaajat ry.

Pj. Arto Mäkisalo, puh. 040-771 7629
Sihteeri on Aulis Mäkisalo, puh. 040-568 9969
Keuruun Elokuvaajaseura ry.
Yhdyshenkilö, pj. Kyösti Tolppanen, Kolhontie 297, 42700 Keuruu.
Puh: 040-842 5621.

Kirkkonummen Videoharrastajat ry.

Pj. Jouko Saras puh. 0400-454525
Videopaja, Munkinmäentie 19, 02400 Kirkkonummi
Sähköposti: videoharrastajat@gmail.com
www.videoharrastajat.fi

Kouvolan Videokuvaajat ry.

Pj. Matti Kuusela puh. +358500908902
Kauppatori 6 A 17, Kuusankoski, sp. matti.kuusela@kypm.net
Sihteeri Into Nummila, Nikulantie 81, 47540 Lyötilä .Puh.0400-156064 Yhdistyksen kerhoillat ovat kuukauden 1. ja 3. keskiviikko klo 18.00. Kerhotilat ovat Kouvola talossa. Tilaisuudet ovat vapaamuotoisia, jossa keskustellaan kuvaustapahtumista sekä suunnitellaan uusia kuvauksia. Kerhotiloissa jäsenet voivat editoida kuvamateriaalia ja valmistaa DVD -elokuvia.

Lahten Videokuvaajat ry.

Puheenjohtaja Perttu Mustonen, puh. 040-5610577
Sähköposti: perttu2009@gmail.com
Sihteeri: Aatos Suomilampi, puh. 0400-430681
Sähköposti: aatos.suomilampi@gmail.com
Kotisivut: www.fvl.fi/jasenyhdistykset/Lahti
Jäseniltoja vähintään kerran kuukaudessa Kino Iiriksen Tammisalissa klo 18-21. Kerhoilloissa annetaan monipuolista videoalan koulutusta. Jäsenillä on mahdollisuus olla mukana kuvaajina, äänittäjinä tai ohjaajina yhdistyksen yhteisissä projekteissa. Lisää tietoa kerhoilloista on kotisivuilla.

Lappeenrannan Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj Tauno Lakkala, sähköposti: lappenrannanvideokuvaajat@gmail.com.
Sihteeri Marko Takala, sähköposti takala@pp.inet.fi, puhelin 050 589 6750, Torikatu 2, 53100 Lappeenranta

Kerhoillat ovat joka toinen keskiviikko, parillisina viikkoina 17-20 Lappeenrannan kaupunginkirjaston satuhuoneessa. Kerhoilloissa harjoitellaan käytännössä elokuvan ja videon teon eri osa-alueita. Kerran kuukaudessa on joko kerhon edustaja tai ulkopuolinen esitelmöijä luennoi elokuvan ja videon tekoon liittyvistä aiheista. Tilaisuus on kaikille avoin.

Lohjan Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Kaarlo Lindroth. sähköposti kaarlo.lindroth@dnainternet.net puh.0500-480 009.
Sihteeri Jari Lindroth sihteeri@lohjanvideo.net.
Kerhoilta parittomien viikkojen tiistai-iltaisin <http://www.lohjanvideo.net>

Mikkelin Harraste-elokuvaajat ry.

Puheenjohtaja Hamid Al-Sammarræe.
Sähköposti hamid.alsammarræe@gmail.com
Sihteeri ja taloudenhoitaja Jukka Hyryläinen, 050-3521583 [jukkahyry\(at\)gmail.com](mailto:jukkahyry(at)gmail.com)
Kotisivut: www.rivakka.net/karinuol
Yhdistys pitää kerran kuukaudessa kokouksia Mikkelin lyseolla.

Myllykosken Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Tapani Keppo, Kynttilänkuja 11, 46800 Myllykoski. Puh.040-553 2215.
Sähköposti: tapani.keppo@kypm.net

Rauman Elokuvaajat ry.

Pj. Tarmo Hotanen, Vanhankirkonkatu 21 C, 26100 Rauma.
Sähköposti: tarmo.hotanen@gmail.com

Turun Elokuvaajat

Editointitila: Rauhankatu 14, Turku
Kokoukset: Turkuseuran kokoustila, Brinkkala
Kotisivut: <http://www.turunelokuvaajat.net/>

Ääneseudun Videokuvaajat ry.

Pj.Toni Kalliomäki, Puhelin 040-704 8385.Sähköp: toni.kalliomaki@videokuvaajat.com
Kotisivut: www.videokuvaajat.com